

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: N. V. T.**, zast. JUDr. Čeňkem Svatošem, advokátem se sídlem Šluknov, T. G. Masaryka 637, proti **žalovanému: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 13.11.2009, č.j.: CPR-15249/ČJ-2009-9CPR-C241,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Policie České republiky, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „žalovaný“) zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Rumburk ze dne 10.9.2009, č.j.: CPUL-03501/CI-2009-044064 o zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů na území České republiky za účelem strpění pobytu podle ust. § 38 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

S ohledem na skutečnost, že podle novely zákona o pobytu cizinců provedené zákonem č. 427/2010 Sb., přešla s účinností od 1.1.2011 působnost ve věcech víz k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, jednal soud nadále podle ust. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), jako s účastníkem řízení s Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný vyšel ze zjištění, že žalobce dne 25.5.2009 podal u správního orgánu I. stupně žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dnů na území České republiky za účelem strpění pobytu dle ust. § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Důvodem podané žádosti byla skutečnost, že žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie Praha ze dne 13.6.2008, č.j.: CPR- 3994/ČJ-2009-9CPR-C249 ve věci neudělení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání a požádal soud o přiznání odkladného účinku žaloby. Na základě uvedeného bylo žalobci uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území dle ust. § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

Dne 23.6.2009 vydal Městský soud v Praze usnesení pod č.j.: 11 Ca 117/2009-24, kterým zamítl návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí ve věci neudělení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání. Na základě tohoto zjištění zahájil správní orgán I. stupně s žalobcem správní řízení ve věci zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle ust. § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a následně vydal napadené prvostupňové rozhodnutí ze dne 10.9.2009, kterým žalobci zrušil platnost víza k pobytu nad 90 dnů na území České republiky za účelem strpění pobytu. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky ust. § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, jenž ukládá policii povinnost zrušit platnost víza uděleného podle ust. § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců v případě, že soud žalobě nepřiznal odkladný účinek.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že přezkoumal prvostupňové rozhodnutí a průběh správního řízení vedeného orgánem I. stupně v rozsahu, v jakém mu to ukládá správní řád, a to s ohledem na podané odvolání. Při posuzování předmětné věci se zabýval veškerými listinnými důkazy obsaženými ve spisovém materiálu, včetně skutečností uvedených v odvolání. Po přezkoumání předloženého spisového materiálu dospěl k zvěru, že podmínky pro zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území byly splněny. Vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle ust. § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců lze vydat a tudíž i ponechat v platnosti v případě, že by žalobě byl přiznán odkladný účinek. Vzhledem k tomu, že odkladný účinek žalobě soudem přiznán nebyl, bylo povinností správního orgánu I. stupně toto vízum zrušit dle ust. § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.

Námítku žalobce uvedenou v odvolání, že žalobce bude poškozen na svých právech, pokud mu nebude umožněno účastnit se soudního jednání a vyčkat výsledek rozhodnutí soudu na území České republiky, žalovaný neakceptoval. Uvedl, že žalobce si sám zvolil právního zástupce, aby jej zastupoval ve všech právních úkonech. Plná moc je udělena pro celé řízení a pro všechny stupně řízení, do skončení věci samé. Právo žalobce účastnit se projednávání jím podané žaloby je možno též zajistit udělením víza k pobytu do 90 dnů podle ust. § 26 zákona o pobytu cizinců.

Na základě všech skutečností žalovaný dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně nepochybil, neboť vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, a tento stav správně posoudil i po stránce právní.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

V podané žalobě žalobce namítal, že vzhledem k tomu, že před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30.10.2009, č.j.: 11 Ca 117/2009-43 zrušil rozhodnutí ve věci neudělení povolení k dlouhodobému pobytu, nebyl dán důvod pro zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 na území ČR za účelem strpění z důvodů tam uvedených. Žalobce tvrdil, že žalobou napadené rozhodnutí nereflextuje novou

skutečnost vyplývající z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30.10.2009, č.j.: 11 Ca 117/2009-43, což mohlo mít podstatný vliv na závěry žalovaného a nesprávnost rozhodnutí o důvodnosti žalobcova odvolání. Napadené rozhodnutí tak je v rozporu s ust. § 89 odst.2 správního řádu. Tímto postupem bylo porušeno právo žalobce vyplývající z § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. K tomu žalobce poukázal na Pokyn ředitele Policie České republiky č. 223 ze dne 18.12.2008 o pobytu cizinců, který v čl. 100 týkající se žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu (§ 42) a v odstavci 5 v první větě ukládá ICP vydat povolení k pobytu s příslušnou platností, splňuje-li cizinec podmínky pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu. Žádné výjimky pokyn v tomto směru nepřipouští. Žalobce měl za to, že rozhodnutí ze dne 8.4.2009, č.j.: CPR-39991-1/ČJ-2009-9CPR-C249, které bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze, bylo v rozporu s uvedeným pokynem. Shrnul, že ještě před skončením odvolacího řízení, resp. vydáním napadeného rozhodnutí tak došlo k právně významné skutečnosti, kdy řízení ve věci neudělení povolení k dlouhodobému pobytu dosud nenabývalo právní moci a tudíž nebylo vykonatelné.

Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců policie udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území cizinci, který podal žalobu proti rozhodnutí policie nebo ministerstva, kterým byla zrušena platnost víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu anebo byla zamítnuta žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o povolení k trvalému pobytu, za podmínky, že současně podal návrh na přiznání odkladného účinku této žaloby.

Podle ust. § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců policie *zruší* platnost víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, jestliže pominuly důvody, pro které bylo toto vízum uděleno, a cizinec nepožádal o zrušení platnosti víza ve lhůtě podle předchozího odstavce anebo bylo-li vízum uděleno podle § 33 odst. 1 písm. d) a *soud žalobě nepřiznal odkladný účinek*; jedná-li se o zrušení platnosti víza uděleného podle § 33 odst. 3, policie požádá ministerstvo o závazné stanovisko k zániku důvodů znemožňujících vycestování.

O podané žalobě soud uvažil takto:

V projednávaném případě je mezi účastníky řízení předmětem sporu otázka, zda žalovaný měl v průběhu odvolacího řízení ve věci zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění přihlédnout k rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30.10.2009, č.j.: 11 Ca 117/2009-43, kterým zdejší soud zrušil rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 8.4.2009, č.j.: CPR-3994-1/ČJ-2009-9CFPR-C249 ve věci neudělení povolení k dlouhodobému pobytu žalobci za účelem podnikání. Dle názoru soudu výsledek řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu není ze zákona relevantní skutečností, kterou by se měl správní orgán při svém rozhodování dle § 38 odst. 2 zákona o

pobyty cizinců řídit. Řízení o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu dle § 33 odst. 1 písm. d) zákona a řízení o zrušení tohoto víza podle ust. § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců sleduje jiný smysl právní úpravy než, aby byl spojován s výsledkem řízení o žádosti žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

Protože žalobci bylo v projednávaném případě uděleno vízum za účelem strpění pobytu dle § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, a to v souladu s tímto ustanovením, neboť žalobce splnil zákonné předpoklady tohoto víza, totiž podal žalobu proti rozhodnutí ve věci neudělení povolení k dlouhodobému pobytu a zároveň požádal soud o přiznání odkladného účinku žalobě, bylo zřejmé, že na tento případ mohou dopadat toliko *důvody zrušení víza uvedené v § 38 odst. 2 cit. zákona*. Mezi tyto důvody náleží i skutečnost, že soud nepřiznal odkladný účinek žalobě podané žalobcem proti rozhodnutí o neudělení povolení k dlouhodobému pobytu. Z citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá povinnost (nikoliv možnost) policie zrušit vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území a to jedině v případě, že soud nepřiznal žalobě odkladný účinek. Smysl udělení víza za účelem strpění pobytu pro případy podání žaloby tedy není spojen s výsledkem soudního přezkumu ve věcech pobytočných povolení, ale spočívá v tom, že toto vízum zajišťuje pobytové oprávnění cizince po dobu, kdy negativní rozhodnutí o pobytočných povoleních byla sice vydána a jsou v právní moci, avšak nejsou dosud vykonatelná v důsledku případného přiznání odkladného účinku soudem. To znamená stav, kdy žádost o pobyt cizince je ze strany cizinecké policie vyřízena a o jeho pobytu je pravomocně negativně rozhodnuto, nicméně toto rozhodnutí, i když má účinnost pravomocné rozhodnutí, není dosud vykonatelné, a tedy je nezbytné vytvořit přiměřené právní poměry zohledňující jak právní jistotu nastolenou vydaným rozhodnutím, tak i možnost zatímního pobytu cizince na území ČR po dobu, kdy toto rozhodnutí je nevykonatelné. To je v zákoně o pobytu cizinců ošetřeno právě možností udělení předmětného víza pro účely strpění pobytu při oprávněních spočívajících v podání správní žaloby proti pobytočným rozhodnutím včetně návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to až do doby, než je o tomto návrhu rozhodnuto tak, že se odkladný účinek nepřiznává. Tím limity přiměřené ochrany zájmů cizince zanikají a vízum pro strpění nelze ponechat v platnosti. Ust. § 38 odst. 2 zákona neumožňuje policii přihlídnout k jakékoliv jiné skutečnosti, tedy ani k výsledku soudního přezkumu ve věci pobytočného povolení. Žalobce se totiž v důsledku rozsudku Městského soudu v Praze, kterým bylo zrušeno rozhodnutí o neudělení dlouhodobého pobytu ocitl v situaci, kdy o jeho žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu nebylo doposud pravomocně rozhodnuto, tedy v podmínkách, které neodpovídají možnosti udělení víza dle § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, ale ani trvání tohoto víza po další dobu.

Jestliže tedy správní orgány v projednávaném případě zjistily, že usnesením ze dne 23.6.2009, č.j.: 11 Ca 117/2009-24 městský soud nepřiznal žalobě žalobce ve věci neudělení dlouhodobého pobytu odkladný účinek, bylo jejich povinností zrušit žalobci podle ust. § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území. V případě, kdy by tak žalovaný neučinil, postupoval by v rozporu s ust. § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.

Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že žalovaný nepochybil, neboť postupoval v souladu s ust. § 38 odst. 2 zákona v návaznosti na ust. § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, a proto soud neshledal námitky žalobce oprávněnými.

Odkaz žalobce na čl. 100 pokynu ředitele Policie České republiky č. 223 ze dne 18.12.2008 není relevantní. Uvedený článek se vztahuje na žádost o povolení

k dlouhodobému pobytu. Žádost žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu nebyla v projednávaném případě předmětem soudního přezkumu.

Z důvodu rozvedených shora neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce výslovně souhlasil s takovým projednáním věci, žalovaný nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy soudu a ani později svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl ve věci úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 30. května 2013

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.